

Κριτική για την παράσταση «Περιμένοντας τον Γκοντό»

 theatromania.gr/kritiki-gia-tin-parastasi-perimenontas-ton-gkonto/

December 10, 2018

Αρχική Κριτικές Κριτική για την παράσταση «Περιμένοντας τον Γκοντό»
Κριτικές

10 Δεκεμβρίου 2018

38

Από την Βασιλική Μπαλούτσου

Ένα από τα πιο εμβληματικά και πολυπαιγμένα έργα του Ιρλανδού Νομπελίστα συγγραφέα, ποιητή και θεατρικού συγγραφέα Σάμιουελ Μπέκετ είναι και το «Περιμένοντας τον Γκοντό». Το έργο γράφτηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έχει παιχτεί πρώτη φορά το 1953 στη Γαλλία στο Theatre Babylon, ενώ στην Ελλάδα το 1965 στο ΚΘΒΕ και αργότερα το 1969. Το «Περιμένοντας τον Γκοντό» είναι ένα έργο δύσκολο που επιδέχεται πολλές ερμηνείες και έχει δεχτεί μέσα στα χρόνια πολλή κριτική, ακόμη και ως προς την ταυτότητα του «Γκοντό». Το έργο εγκαινιάζει το λεγόμενο «Θέατρο του Παραλόγου», ένα στυλ «αντί-θεάτρου» που τονίζει τη φιλοσοφία του Αλμπερτ Καμύ ότι η ζωή έμφυτα δεν έχει νόημα. Μεταπολεμικά, οι ιδέες αυτές της αβεβαιότητας και της επισφαλούς θέσης της ανθρώπινης ύπαρξης μετουσιώνονται και αντιπροσωπεύονται εξαιρετικά από το «Θέατρο του Παραλόγου», και ουσιαστικά συνδέονται με ένα σύμπαν όπου ο χρόνος, ο τόπος και η ανθρώπινη ταυτότητα είναι ρευστά, η επανάληψη κυριαρχεί, ο διάλογος πολλές φορές δεν έχει νόημα και η πλοκή είναι ασήμαντη. Το μόνο σίγουρο είναι ότι όση κριτική κι αν δέχτηκε αυτό το έργο, το «Περιμένοντας τον

Γκοντό» συνεχίζει μέχρι σήμερα, πολλά χρόνια μετά, να ανεβαίνει σε σκηνές σε όλον τον κόσμο, και να κερδίζει το κοινό με την απλότητά του και τις εκατοντάδες διαφορετικές ερμηνείες του, έχοντας ασκήσει μεγάλη επίδραση στην εξέλιξη του θεάτρου. Η εντυπωσιακότερη παράσταση ήταν στο Σαν Κουεντίν το 1957, όταν ένας θίασος το παρουσίασε στους τετρακόσιους τρόφιμους των φυλακών και οι βαρυποινίτες εκείνοι το κατανόησαν περισσότερο και βαθύτερα από κάθε άλλο κοινό, καθώς η κατάσταση της μάταιης αναμονής τους ήταν οικεία υπαρξιακή συνθήκη.

Η υπόθεση του έργου είναι απλή. Δύο άντρες μεσήλικι, μάλλον άστεγοι, ο Βλαδίμηρος και ο Εστραγκόν συναντιούνται στο ύπαιθρο, κοντά σε ένα δέντρο, και συζητάνε για διάφορα πράγματα φαινομενικά ανούσια, θέτοντας υπαρξιακά ερωτήματα, καθώς συνειδητοποιούν ότι περιμένουν έναν άντρα που τον ονομάζουν «Γκοντό» και δεν έρχεται ποτέ, αν και τους στέλνει διαδοχικά μηνύματα με κάποιο αγόρι ότι

αναβάλλει τη συνάντηση, αλλά θα τηρήσει οπωσδήποτε το νέο ραντεβού. Καθώς περιμένουν και ο χρόνος περνά μέσα στη δυαδική μοναξιά τους, εμφανίζεται ένα άλλο δίδυμο αντρών, ο Πότζο και ο Λάκυ. Ο πρώτος είναι ο αφέντης και ο δεύτερος ο δούλος του. Ο Πότζο συζητάει με τον Βλαδίμηρο και τον Εστραγκόν καθώς ο δούλος του τους διασκεδάζει και στη συνέχεια φεύγουν. Στη δεύτερη πράξη του έργου, έχει περάσει αρκετός χρόνος, το δέντρο έβγαλε φύλλα, ο Πότζο και ο Λάκυ εμφανίζονται πάλι στη σκηνή, μα ο πρώτος είναι τυφλός και ο δεύτερος κουφός, οι άνδρες αποφασίζουν να αυτοκτονήσουν, αλλά δεν το κάνουν. Το «αγόρι» εμφανίζεται πάλι και λέει ακριβώς τα ίδια πράγματα. Ύστερα αποφασίζουν να φύγουν, αλλά κανείς δεν φεύγει από τη θέση του.

Στην παράσταση του ΚΘΒΕ, το πρώτο πράγμα που προκαλεί δέος είναι τα σκηνικά του Κέννυ Μακ Λέλλαν. Στο κέντρο της σκηνής είναι τοποθετημένος ένας τεράστιος ξύλινος διάδρομος υπερυψωμένος που εκτείνεται τόσο σε μήκος όσο και σε ύψος και καταργεί μάλιστα τις πρώτες σειρές των καθισμάτων στο θέατρο αφού στην κυριολεξία εισβάλλει βίαια και

υποβλητικά στο χώρο των θεατών. Αριστερά και στο βάθος της σκηνής βρίσκουμε ένα ζευγάρι μπότες, ενώ δεξιά ένα γυμνό δέντρο. Ο διάδρομος ουσιαστικά χωρίζει το χώρο,

φωτίζει τους ηθοποιούς, τους φέρνει κοντά στο κοινό σε απόσταση αναπνοής και αναδεικνύει πραγματικά την ουσία του μπεκέτικου θεάτρου. Θεατρικά πλάσματα με στοιχεία κλόουν, σκηνικά λιτά, η κυριαρχία της επανάληψης, ένα θέατρο του παραλόγου όπου ο χρόνος περνά και οι υπαρξιακές αναζητήσεις κυριαρχούν χωρίς εμφανή στοιχεία πλοκής και εξέλιξης της. Αφού η ουσία είναι η αναμονή. «Τίποτα δεν γίνεται, κανένας δεν έρχεται, κανένας δεν φεύγει, είναι φοβερό», όπως πολύ συχνά επαναλαμβάνουν οι πρωταγωνιστές.

Το δίδυμο Εστραγκόν (Κωνσταντίνος Χατζησάββας) και Βλαδίμηρος (Γιώργος Καύκας) με τα φθαρμένα ξεχαρβαλωμένα παπούτσια, μοιάζουν με δύο άστεγους παλιάτσους και αφήνονται στον πανδαμάτορα χρόνο. Δεν ξέρουν τι ώρα είναι, με τι δραστηριότητες να γεμίσουν τον χρόνο τους και μόνο περιμένουν. Περιμένουν τον Γκοντό, που είναι ο θάνατος, είναι ο Θεός, είναι κάποιος Μεσσίας ...ποιος ξέρει...πολλαπλές ερμηνείες για την καταγωγή του, αλλά τελικά αυτό που ανέδειξε η σκηνοθετική προσέγγιση του Γιάννη Αναστασάκη και η σκηνική παρουσίαση του Κέννυ Μακ Λελλαν, αυτή η τελική αίσθηση της παράστασης, είναι ότι το έργο αυτό που μιλά για τον χρόνο, τον Θεό, την ατέρμονη επανάληψη και τον τρόπο να ζει κανείς το τώρα, την ανδρική φιλία και το παιχνίδι, τη διασκέδαση με απλά πράγματα, καταφέρνει γίνει προσιτό στο κοινό. Η ταύτιση μπορεί να επιτευχθεί. Όλοι κάτι ή κάποιον περιμένουμε. Αλλιώς, η ζωή είναι αβάσταχτη. Είναι μια ωδή στο εφήμερο. Στην έξοχη ελαφρότητα της ύπαρξης. Με στοιχεία κωμικά και στοιχεία τραγικά. Αλλά κυρίως είναι μια παρωδία, όπου ο χρόνος μπορεί να περνά, οι ήρωες όμως βρίσκονται εκεί στο ίδιο σημείο, είναι φίλοι πάλι, δεν αντέχουν τη μοναξιά, ο ένας τυφλώνεται, ο άλλος είναι μουγγός, όμως μένουν μαζί. Τόσο ο Βλαδίμηρος με τον Εστραγκόν, όσο και το ζεύγος αφέντη και δούλου, ο Πότζο και ο Λάκυ, που είναι το μόνο που διακόπτει την ατέρμονη αναμονή του Βλαδίμηρου και του Εστραγκόν σε μια απολαυστική ερμηνεία άξια συγχαρητηρίων.

Ο Πότζο (Παναγιώτης Παπαιωάννου), ο ευτραφής αφέντης, ένας πλούσιος γαιοκτήμονας που τρώει πραγματικό κοτόπουλο στη σκηνή, σέρνει με το σκονί πίσω το δούλο του που κουβαλά τις βαλίτσες του και υποδύεται άφογα σε μια εκπληκτική κινησιολογικά ερμηνεία τον ρόλο του. Ο Λάκυ, ένας Λάκυ που μοιάζει να μην έχει κόκκαλα, υποτάσσεται στον αφέντη του σιωπηλός και είναι τόσο πειστικός που δεν μπορείς να πάρεις τα μάτια σου από πάνω του. Θέλεις να τον βοηθήσεις, τον λυπάσαι, λαχταράς να τον ακούσεις να μιλάει, ίσως και μια πλευρά σου μειδιά που κάποιος μπορεί να φέρεται με αυτόν τον τρόπο σε μια άλλη ανθρώπινη ύπαρξη. Και τελικά, για εκείνα τα λίγα λεπτά οπότε και ο αφέντης διατάζει τον δούλο του «να στοχαστεί», διακόπτοντας το «τίποτα» που συμβαίνει επί σκηνής, δεν μπορείς παρά να θαυμάσεις και να καταχειροκροτήσεις στη μέση της παράστασης τον ακατάληπτο αριστουργηματικό μονόλογο που εκφωνεί απνευστί, χωρίς ανάσα ο Λάκυ (Θανάσης Ραφτόπουλος) με έναν καταγιγιστικό ρυθμό, σχεδόν «μη ανθρώπινο», σαν σε έκσταση αποδεικνύοντας το

ταλέντο του. Έναν μονόλογο με λέξεις που επαναλαμβάνονται, με σύνταξη ανύπαρκτη, σαν μια νέα μυστική γλώσσα που ο Μπέκετ μας χαρίζει ως ένας φιλόσοφος του παραλόγου, με στόχο όχι να καταλάβουμε, αλλά να νιώσουμε. Αυτή την απελπισία, τη μοναξιά, την απόρριψη, τη δυστυχία και τον επαναπροσδιορισμό της ύπαρξης. Αυτή η αναπαράσταση του «τίποτα» συμβαίνει με φόντο ένα μινιμαλιστικό σκηνικό, όπου ο θεατής καλείται να συμμετάσχει στο απογυμνωμένο δράμα του Μπέκετ, να αισθανθεί την απογοήτευση, αλλά και την ελπίδα, την απειλή αλλά και την ευκαιρία, τη μοναξιά, αλλά και την ανακούφιση που προσφέρει η ανθρώπινη φιλία.

Η παράσταση είναι το δίχως άλλο πρωτότυπη, καρφώνεται στο μυαλό σου, και αν απλά αφεθείς να την απολαύσεις μπορείς συγκινησιακά να προσλάβεις τις πολλαπλές της «ερμηνείες». Μπορείς να χαμογελάσεις με το παιχνίδι επιβίωσης που παρουσιάζεται από μια σύγχρονη κλοουνερί, όπου επί σκηνής τρώγονται καρότα, ραπανάκια, κοτόπουλα και κόκκαλα, εκτελούνται νούμερα με καπέλα και εκφωνούνται ακατάληπτοι μονόλογοι σε έκσταση, να νιώσεις τρυφερότητα (με τη σκηνή νανουρίσματος των δύο clochards που σχηματίζουν τη γνωστή «Πιετά», τον θρήνο της Παναγιάς προς τον Χριστό που έχει πεθάνει), να ενοχληθείς βαθιά από αυτή την ατέρμονη αναμονή της ύπαρξης, να αισθανθείς θυμό που αφήνεσαι και περιμένεις έναν «Γκοντό» να σε σώσει στην καθημερινότητά σου.

Τελικά, το «Περιμένοντας τον Γκοντό» του ΚΘΒΕ στην αξεπέραστη μετάφραση του Μίνου Βολονάκη, με τις μεστές ερμηνείες των ηθοποιών, την εξαιρετική σκηνοθεσία, τα υποβλητικά σκηνικά και τα ιδιαίτερα προσεγμένα κοστούμια, μαζί με αυτά τα «λίγα» που εξελίσσονται επί σκηνής σου προσφέρουν τόσα «πολλά» που δεν χρειάζεται να τα καταλάβεις, ούτε καν να τα συζητήσεις. Αρκεί που ήσουν εκεί και μοιράστηκες τον χρόνο,

τον χώρο και την προσπάθεια των θεατρικών πλασμάτων να ξεδιπλώσουν την ανασφάλεια, την απογοήτευση, τη μοναξιά, την αγάπη, την επιθετικότητα, την έλλειψη σκοπού και τις ψευδαισθήσεις τους. Η λύτρωση δεν θα έρθει ποτέ, μην την περιμένεις. Η επόμενη ημέρα δεν θα φέρει κανέναν «Γκοντό» στη σκηνή, ακόμη κι ο αγγελιαφόρος του (Φούλης Μπουντούρογλου) που έρχεται και ξανάρχεται είναι πάντα μόνος και μεταφέρει το ίδιο μήνυμα. Ο Γκοντό δεν θα έρθει σήμερα. Ίσως αύριο. Μα και σήμερα και «αύριο», σε αυτόν τον μη-χρόνο εσύ θα είσαι πάλι εδώ, σε αυτόν τον μη-τόπο λίγο πιο μόνος, λίγο πιο τυφλός, λίγο πιο γέρος, με έναν άλλο ρόλο, χωρίς τον φίλο σου, αλλά θα είσαι εδώ και θα έχεις την ίδια αγωνία και τον ίδιο φόβο, την ίδια χαρά και την ίδια απελπισία. Μα κυρίως την ίδια ελπίδα να «αλλάξεις» την εξαθλιωμένη ζωή σου και να απαλλαγείς από τα αδιέξοδά σου. Ή μήπως ούτε κι αυτή η ίδια η ελπίδα υπάρχει; Είναι κι αυτή μια μη-επιθυμία. Όπως εύστοχα εκφράζει η λατινική ρήση «ubi nihil valis, ibi nihil velis», δηλαδή «Εκεί που δεν υπάρχει τίποτα δεν πρέπει να επιθυμείς τίποτα».

Αυτή είναι και η ουσία και το δώρο που σου προσφέρει το σουρεαλιστικό και μοντέρνο «Περιμένοντας τον Γκοντό». Το ακινητοποιημένο, αλλά ανήσυχο εσωτερικά έργο. Ο σκηνοθέτης κατάφερε με αξιοσημείωτη θεατρικότητα και αναπαραστατικότητα να δημιουργήσει ένα μπεκετικό σύμπαν στη σκηνή, όπου αν και τίποτα δεν

καταλήγει κάπου, εντούτοις η βασική εντύπωση επιτυγχάνεται, το ποιητικό μυστήριο είναι παρόν. Σε αυτό το μέρος, όπου τα ανθρώπινα πλάσματα φτάνουν δίχως να γνωρίζουν πως και πότε έφτασαν εκεί, η υπαινικτική αυτή ατμόσφαιρά της παράστασης με ένα αίσθημα του εφήμερου που τονίζεται από τα υπέροχα σκηνικά και τον φωτισμό που δεν καθηλώνεται, μα αλλάζει καθώς αλλάζουν οι διαθέσεις των ηρώων, αναπτύσσει βαθιά συναισθήματα. Ενοχλητικά και υπερβολικά ή ήσυχα και εσωτερικά, αυτό που μετράει στο τέλος είναι ότι το έργο «εξημερώθηκε» και η ουσία του φανερώνεται στη φαντασία των θεατών και γίνεται μέρος της εμπειρίας τους με τόσους διαφορετικούς τρόπους, όσες και οι προσλαμβάνουσες του κοινού και η ψυχολογική τους κατάσταση.

“Θα πάψετε επιτέλους να με βασανίζετε με τον καταραμένο τον χρόνο σας! Είναι απάνθρωπο! Πότε! Πότε! Μια μέρα! Δεν σας φτάνει αυτό; Μια μέρα σαν τις άλλες, μια μέρα μουγγάθηκε, μια μέρα τυφλώθηκα, μια μέρα θα κουφαθούμε, μια μέρα γεννηθήκαμε, μια μέρα θα πεθάνουμε, την ίδια μέρα, την ίδια ώρα, την ίδια στιγμή, δε σας φτάνει αυτό;

Ξεγεννάνε καβάλα σ' ένα τάφο, αστράφτει το φως μια στιγμή, κι ύστερα πάλι σκοτάδι”. Στο τέλος, μένει μόνο η προσπάθεια. Να τα καταφέρουμε. Να υπάρξουμε. Όπως εύστοχα είχε πει κι ο ίδιος ο Μπέκετ «Πάντα προσπάθεια. Πάντα αποτυχία. Δεν πειράζει. Προσπάθησε ξανά. Απότυχε ξανά. Απότυχε καλύτερα».

Πληροφορίες για την παράσταση: [Εδώ](#)

ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΑΡΘΡΑΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ

~ Οδηγός Θεάτρου ~

- [6 λεπτά](#)
- [7 και... με 10 και...](#)
- [7 κωμωδίες του Μολιέρου σε μία](#)
- [8' 19"](#)
- [Alarms](#)
- [Art](#)
- [Beginning](#)

- [Brandon Teena](#)
- [Bubble Jam](#)
- [Chameleon](#)
- [Christmas Factory - Η επέλαση των ξωτικών](#)
- [Cock](#)
- [Dark Romance + Edgar Allan Poe](#)
- [Dark version](#)
- [Diabol Kommandant](#)
- [Dirty Comedy Nights](#)
- [Dr. Jekyll & Mr. Hyde](#)
- [e- \[email protected\]](#)
- [Ecce Homo](#)
- [Eroica](#)
- [Error 404](#)
- [F*cking Men](#)
- [Fragile](#)
- [Frida κι άλλο](#)
- [Frozen](#)
- [Grace & Glorie](#)
- [Η νεράιδα του φεγγαριού](#)
- [Hotel Marina](#)
- [Jazz for kids: Η ιστορία ενός ρυθμού](#)
- [Jour Fixe](#)
- [Jour fixe](#)
- [Karaoke Night](#)
- [La Ronde](#)
- [Lemon](#)
- [Leonardo da Vinci – 500 years of Genius](#)
- [Masterclass](#)
- [Matilda](#)
- [Merilin Monroe - Συνέντευξη με το θάνατο](#)
- [Miss Julia](#)
- [Mottet feat Ξένια Γαργάλη](#)
- [My story, vl2](#)
- [Ο super- ήρωας μου είναι ...η γιαγιά μου!!!](#)
- [Open Mic Athens](#)
- [Οι Απάχηδες των Αθηνών](#)
- [Redial](#)
- [REM/κήπος](#)
- [Requiem για έναν πολεμιστή](#)
- [Sorry, λάθος κρεβάτι](#)
- [Stamboul Train](#)
- [Stand Up Comedy - Δημήτρης Χριστοφορίδης](#)
- [Stand Up Comedy στο Beerger](#)
- [Stand up Comedy στο Kremlino](#)
- [Stand Up Comedy στο Κιούμπρικ vol.2](#)

- Tailor made comedy
- Tangled Gardens
- Tango
- The improv challenge
- Trashman's Dilemma
- Τω μάθειμα
- Κούκου, μια βόλτα στο δάσος!
- «...κι εμείς καλύτερα!»
- Αβγώ
- Αγγέλα
- Αγησίλαγος
- Άγριος σπόρος
- Αδελφές Papin
- Αισώπου...Φίλοι
- Αιώνες μακριά από την Αλάσκα
- Αλ, το παλιό ρομπότ
- Αλαντίν
- Άμλετ
- Αν αργήσω, κοιμήσου +
- Αν υπάρχει, δεν το 'χω βρει ακόμα
- Ανατόλ ή η μάχη των φύλων
- Αναφορά στον Γκρέκο
- Ανεπίδεκτη διόρθωσης
- Άνθρωποι και ποντίκια
- Αντιγόνη, μία Ύβρις.
- Άξιον εστί
- Από την Αντιγόνη στη Μήδεια
- Από την παράδοση έως σήμερα
- Αποστολής Μπαρμπαγιάννης - Τσολιάς εντ δε τσολιά μπαντ
- Απόψε αυτοσχεδιάζουμε
- Απόψε αυτοσχεδιάζουμε
- Αργοναυτική Εκστρατεία
- Άρης
- Αρίστος
- Άρχισαν τα όργανα
- Άστρα να πάνε
- Αυγά μαύρα
- Αυτά που αγαπώ
- Αυτοκράτωρ Ανδριανός
- Βινύλιο
- Βύρων Θεοδωρόπουλος & Μιχάλης Μαθιουδάκης - Stand up comedy
- Γαμήλιο εμβατήριο
- Γενοκτονία
- Γιέ- χσιέν: Η Σταχτοπούτα από την Κίνα
- Γιούγκερμαν
- Γκυγιώμ, γλυκιά μου

- Γουρούνι στο Σακί
- Γυάλινος Κόσμος
- Γυάλινος κόσμος
- Γυναίκες
- Γυναίκες από χώμα
- Γυναίκες του Παπαδιαμάντη
- Γύρω γύρω μήνες
- Δανειστές
- Διπλή ταρίφα
- Διπλό Jack pot | Maliatsis-Fountoulis
- Δυο γυναίκες χορεύουν
- Δύο Θεοί
- Δυο ξεροκέφαλες κουτάλες
- Έγκλημα στο Orient Express
- Έγκλημα στο Ντράφι
- Εγώ ο Μάρκος Βαμβακάρης
- Εθνικός Ελληνορώσων
- Είμαι
- Ειρηνοποιός
- Εκατό λέξεις για το χιόνι
- Ελένη
- Ελένη
- Ελευθερία Αρβανιτάκη - Γιάννης Κότσιρας Live
- Ελεύθερο ζευγάρι
- Ελιγμοί
- Εμείς οι δύο
- εν δύο επτά - το μυστικό των Χριστουγέννων
- Ένα μάθημα χορού
- Ένα Ξωτικό στην πόρτα μου
- Ένα παιδί μετράει τ' άστρα
- Ένα φεγγάρι για τους καταραμένους
- Έντα Γκάμπλερ
- Επανάσταση σε αναμονή
- Επείγοντα περιστατικά: Εχθροί εξ' αίματος – βιολογικός μετανάστης
- Επιθεωρητής
- Επιστροφή στην Άγρια Βρύση
- Επιστροφή στο Μπουντεγιόβιτσε
- Επιτάφιος Λόγος του Περικλή
- Επιτρέποντες
- Έρως Θάνατος
- Ερωτευμένος Σαίξπηρ
- Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε
- Έτσι είν' η... Ζωή
- Έφη. Από το Ευτυχία
- Ζήτω τα λαϊκά κορίτσια
- Ζωή Μετά Χαμηλών Πτήσεων

- Η αγάπη άργησε μια μέρα
- Η Αγελάδα
- Η αναζήτηση
- Η Απειλή
- Η Απελευθέρωση
- Η αρκούδα που ήθελε να πάει στα καλλιστεία
- Η Αφροδίτη με τη γούνα
- Η Βεγγέρα
- Η γάτα Λου έπινε πράσινο τσάι
- Η γκιλοτίνα
- Η δικαιοσύνη μιας άτακτης ζωής
- Η Δόνα Τερηδόνα και το μυστικό της γαμήλιας τούρτας
- Η εξίσωση Boltzmann
- Η εξομολόγηση της υπηρέτριας Τσερλίν
- Η ζωγραφιά του Θεού
- Η ιστορία της Ελλάδας - αλλιώς
- Η κοιμωμένη ξύπνησε
- Η κόκκινη ομπρέλα
- Η κοκκινοσκουφίτσα
- Η Κουζίνα
- Η Κούλα του Βαγγέλη
- Η κυρά της θάλασσας
- Η κωμωδία των παρεξηγήσεων
- Η λάμψη μιας ασήμαντης νύχτας
- Η Μάσα και ο Αρκούδος
- Η μεγάλη διαδήλωση του ενός
- Η Μητέρα του Άγιου
- Η μικρή γοργόνα
- Η νεράιδα και το παλικάρι
- Η νύχτα των δολοφόνων
- Η Παναγία των Παρισίων
- Η Παράσταση των Ηλιθίων
- Η Πεντάμορφη και το Τέρας
- Η πεντάμορφη και το τέρας
- Η πεντάμορφη και το τέρας
- Η πόλη
- Η σημασία να είναι κανείς ειλικρινής
- Η σιωπή ΔΕΝ είναι Χρυσός
- Η σονάτα του σεληνόφωτος
- Η συμμορία των πέντε
- Η τραμπάλα
- Η Φάρμα του Διαδικτύου
- Η φιλοσοφική λίθος
- Η Χιονάτη
- Η χιονονιφάδα που αγάπησε το καλοκαίρι
- Η Χορτοφάγος Τίγρις

- Η χώρα των Αραλύκων
- Η χώρα των πελαργών...ένα παραμύθι της θάλασσας
- Η Ψιλικατζού
- Η ωραία Ελένη
- Η απολογία του Θεόφιλου Τσάφου
- Η Λίμνη των κύκνων
- Ηρακλής ο γενναίος
- Ήρωες
- Θα βγω από τ' αυγό
- Θα μ' αγαπούσες για πάντα... είχες πει!
- Θα σε πάρει ο δρόμος
- Θεός Βάνιας
- Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη
- Κάθε Πέμπτη κύριε Νιάρχο
- Κάθε Τρίτη με τον Μόρι
- Και τα αγόρια κλαίνε
- Καληνύχτα Μαργαρίτα
- Καλικαντζαροζαβολιές!!!
- Κάποτε ένας πυροβολισμός
- Καραγκιόζης
- Καραγκιόζης στο Γαλάτσι
- Καραγκιόζης ως «Γραμματικός»
- κατά Ξαρχάκο
- Καταδύσεις
- Κάτι απ το ημερολόγιο ενός...
- Κάτι σαν κήπος
- Κλεο-παρ'τα
- Κοίτα!
- Κόκκινη μνήμη
- Κονιάκ μετά την καταιγίδα
- Κόσμος/γωνία
- Κουκλόσπιτό «Πράσσειν Άλογα»
- Κρυφός Καημός
- Κυρία Ιουλία
- Κύριος και κυρία Λοτ
- λα-λι λαλώ
- Λάβα
- Λαλαλώ και Ρεπετέ
- Λεόντιος και Λένα
- Λευκές σελίδες
- Λευτέρης, ένα περιστέρι δίχως ταίρι
- Λωξάντρα
- Μάγια η Μέλισσα
- Μαγιακόφσκι
- Μαθήματα πολέμου
- Μακιαβέλλι

- Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες
- Μαμά μου, ΜΟΥ!
- Μαμά, κι εγώ δεν σ' αγαπώ
- Μάνα
- Μάνα Εκάβη
- Μάρθα Φριντζήλα Live
- Μαρίζα Ρίζου Live
- Μαριχουάνα Stop!
- Ματωμένος γάμος (γη - αέρας - φωτιά- νερό)
- Μαύρη σαμπούκα
- Με οικογένεια
- Μεταξύ μας ... η αγάπη
- Μεταξύ Πειραιώς και Νεαπόλεως
- Μέχρι πριν μια μέρα
- Μη Σκοτώνεις τη Μαμά
- Μια βαλίτσα, δύο μπαλόνια
- Μια ζωή στο θέατρο
- Μια μέρα. Σήμερα
- Μια τεράστια έκρηξη
- Μια φορά κι έναν καιρό - Τα παραμύθια του Καραγκιόζη
- Μια χριστουγεννιάτικη ιστορία
- Μικρά τίποτα... μεγάλα κάτι
- Μικρό μου πόνι
- Μικρός Οδηγός για υποψήφιους σκoiνοβάτες
- Μίλτος Πασχαλίδης Live
- Μίνι Festival stand-up comedy
- Μόλλυ Σουήνη
- Μου λείπεις
- Μουσική και φίλοι
- Μπαλ you...!!
- Μπαλκόνι με θέα
- Μπλε
- Μπόμπα
- Να μ αγαπάς τα Σάββατα
- Νάρκισσος & Ηχώ... και άλλες μεταμορφώσεις
- Νεφελοκουκοχώρα
- Νιζίνσκυ στον καθρέφτη ... μέρες ψυχιατρείου
- Νούρα, ένα πένθιμο μπλουζ
- Ντα
- Νυφικό πεντοζάλι
- Ξύπνα Βασίλη
- Ο Α. Π. στο σπίτι μας
- Ο Άγιος Βασίλης και τα μικρά αρκουδάκια
- Ο άνθρωπος με το λουλούδι στο στόμα
- Ο αντρειωμένος
- Ο βαφτιστικός της κυρίας

- Ο Βυσσινόκηπος
- Ο Δαγκωμένος Κουραμπιές του Άι Βασίλη
- Ο Δον Ζιλ με το πράσινο παντελόνι
- Ο Δράκος των χρωμάτων
- Ο έμπορος της Βενετίας
- Ο έμπορος της Βενετίας
- Ο επιθεωρητής έρχεται
- Ο ευτυχισμένος πρίγκηπας
- Ο Εχθρός
- Ο ήχος του όπλου
- Ο θάνατος και η Κόρη
- Ο θάνατος του Ιβάν'Ιλιτς
- Ο Ιατροδικαστής ή Στη μνήμη της Έλλης Λαδά
- Ο Ιππότης με τη σκουριασμένη πανοπλία
- Ο καιρός των χρυσανθέμων
- Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν
- Ο Καραγκιόζης στο θέατρο 104
- Ο Καραφλομπέκατος και η Σπυριδούλα
- Ο καταποντισμός του εγωιστή Γιόχαν Φάτσερ
- Ο κήπος
- Ο κήπος με τις 11 γάτες
- Ο Κοντορεβουθούλης
- Ο Κοτσουφοπρίγκηπας και η Αηδονολαλούσα
- Ο μάντης
- Ο Μαρξ στο Σόχο
- Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου
- Ο μικρός Amadeus - Το παιδί θαύμα
- Ο Μικρός Ονειροπόλος
- Ο μικρός πρίγκηπας
- Ο Μικρός Πρίγκιπας
- Ο Μικρός Πρίγκιπας
- Ο Μολυβένιος Στρατιώτης
- Ο Μορμόλης
- Ο Παπουτσής & οι Καλικάντζαροι
- Ο Παράξενος Μουσικός
- Ο Πέτρος & ο Λύκος
- Ο πρίγκιπας και ο φτωχός
- Ο Σιμιγδαλένιος
- Ο Συγγραφέας
- Ο συλλέκτης
- Ο Τρελαντώνης
- Ο Τσιτσιμπος
- Ο Φάρος
- Ο Φιάκας
- Ο Χορός του θανάτου
- Ο χρόνος σταματά (Time stands still)

- Ο θρύλος του 1900
- Οδός Αβύσσου, αριθμός 0
- Οι 12 ένορκοι
- Οι Άτρωτοι
- Οι δούλες
- Οι καινούργιοι του μήνα
- Οι κάτω απ' τ' αστέρια
- Οι Μουσικοί της Βρέμης & η Τόλμη των Παραμυθιών
- Οι περιπέτειες της Ουράνιας
- Οι περιπέτειες του βαρόνου Μινχάουζεν
- Οι πόλεις μιας πόλης
- Οι Τίποτα
- Οι τρεις κοσμοναύτες
- Όλο σπίτι, κρεβάτι κι εκκλησία
- Όνειρα γλυκά
- Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας
- Ορφανά
- Ουρανία
- Παζολίνι
- Παιχνίδι Ζωής
- Παλιοί καιροί
- Παραδώσου!
- Παραμύθι χωρίς όνομα
- Παραμύθια για να σπάτε κέφι
- Παυλίνα Βουλγαράκη Live
- Περιμένοντας τον Γκοντό
- Περιμένοντας τον Γκοντό
- Περιμένοντας τον Γκοντό
- Πες μου τ' όνομά σου
- Πέτρες στις τσέπες του
- Πιο Δυνατός κι από τον Σούπερμαν
- Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα
- Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα
- Που ζει ο Άγιος Βασίλης;
- Πουλιά στον αέρα
- Πρεμιέρα εξ'αμελείας
- Πρόλογος ολονύκτιας ευχαριστίας προς τον άνθρωπο και τη δημιουργία
- Προσωπική Συμφωνία
- Πρώτος έρωτας
- Πώς Βγαίνουμε από το Βυθό Παρακαλώ; (Η Μικρή Γοργόνα)
- Πώς να καταστρέψετε την ζωή σας
- Ραπουνζέλ
- Ρένα
- Ρωγμές ή αλληλουχικά στάδια συστημικού εντροπισμού
- Ρωμαίος και Ιουλιέτα... σαν το σκύλο με τη γάτα
- Σαβουάρ Βιβρ

- Σβήσε το φως!
- Σεράγεβο 1914 – Μου είναι μικρός αυτός ο τάφος
- Σήμερα ξύπνησα παιδί
- ΣίβυλλαExit
- Σκιών καμώματα με φωτεινά τραγούδια
- Σοκ
- Σπασμένο Γυαλί
- Στα ξένα Έλληνας και στην Ελλάδα "ξένος"
- Στέλλα κοιμήσου
- Στη μοναξιά των κάμπων με βαμβάκι
- Στη Χώρα του Πουπωσγιατί!
- Στην εξοχή
- Συνοικία Ασμάτων
- Σφαγείο
- Σωκράτης Μάλαμας Live
- The Champion
- Τα καινούρια ρούχα του Αυτοκράτορα
- Τα Μαύρα Λουστρίνια
- Τα μεγάλα ψέματα του μικρού Ερμή
- Τα πιο ωραία λαϊκά
- Τα Ραδίκια Ανάποδα
- Τα σκουπίδια
- Τα Τέσσερα Κοριτσάκια
- Τα τραγούδια του Αλέκου
- Τα τραγούδια των άλλων
- Τα Χριστούγεννα του Σκρουτζ
- Τα Ψηλά Βουνά
- Ταξιδιώτες στο χρόνο
- Τζάσμιν
- Της Φύσης το Μυστικό
- Τι είδε το φεγγάρι
- Τι καλά το λέει τ' αηδόνι...
- Τι Με Κοιτάς Έτσι;
- Τι τραβάμε κι εμείς οι μάνες
- Το Αηδόνι, ο Αυτοκράτορας κι ένα Χρυσό Κλουβί
- Το αγόρι με τη βαλίτσα
- Το αηδόνι του αυτοκράτορα
- Το βαλς με τα παραμύθια
- Το βαλς των δέντρων και του ουρανού
- Το βιβλίο του εαυτού μου
- Το δαχτυλίδι της μάνας
- Το Δείπνο
- Το Δωμάτιο με τους Μανδαρίνους
- Το εξυπνοπούλι και η γάτα
- Το έπος...της Μαλάμωσ
- Το Κάλεσμα της Λορίν

- Το κάτι άλλο και το κάτι τι
- Το κιβώτιο
- Το κοριτσάκι με τα σπέρτα
- Το κορίτσι που επιμένει
- Το κτήνος στο φεγγάρι
- Το μαγικό κουτί
- Το μυρολόγι της φώκης
- Το μωρό των 5 Αισθήσεων
- Το νησί των συναισθημάτων
- Το Ξανθό Κορίτσι της Σαντορίνης
- Το οβάλ πρόσωπο
- Το όνειρο ενός γελοίου
- Το Όνειρο του Σκιάχτρου
- Το παιδί και η ελιά
- Το παιχνίδι του έρωτα και της τύχης
- Το Περιβόλι της Χαράς και της Λύπης
- Το πιο τρελό τριήμερο
- Το σκάκι
- Το σκλαβί
- Το Σύννεφο της Ανατολής
- Το ταξίδι
- Το ταξίδι της Κόκκινης Ομπρέλας
- Το Τελευταίο Παιχνίδι
- Το τέρας και εγώ
- Το τίμημα
- Το Φαγητό
- Το φανταστικό χωριό του Σπύρου Γραμμένου
- Το Χάμελιν και η μαγική φλογέρα
- Το Χελιδόνι (La Golondrina)
- Το Ψυγείο
- Τους ζυγούς λύσατε
- Τρεις... Χειρότερα
- Τρία ζευγάρια κάθονταν
- Τρύπιο βαρέλι
- Τσάντα για μαξιλάρι. Μια υπόθεση Τραγική.
- Τύχη και των Ανδρών τα Βλέμματα (Σονέτο 29)
- Υπάρχει και φιλότιμο
- Υπέρ Ελλάδος
- Υπηρέτης δύο αφεντάδων
- Υποπτη για τον Φόνο μου
- Φαινόμενο Ρασομόν
- Φαρενάιτ 451
- Φεγγίτης
- Φίλα με... στις Γραμμές
- Φύκι στο βυθό
- ΦΩΣ... Διονύσιος Σολωμός

- Χαρτοπόλεμος
- Χειμωνιάτικο παραμύθι
- Χίλιες και μία νύχτες
- Χιονάνοι
- Χριστουγεννιάτικα παιχνιδομαγέματα
- Χριστουγεννιάτικη Ιστορία
- Χριστουγεννιάτικο γκαλά όπερας
- Χριστουγεννιάτικο έλατο
- Χριστόφορος Ζαραλίκος - Η Κιβωτός του Ζάρα
- Χτυποκάρδια στο θρανίο
- Χωρίς γλουτένη
- Χώρισέ με, μια Κυριακή - (Tell me on a Sunday)
- Ψέμα στο ψέμα
- Ω! Christmas Three
- Ώρα να φεύγω

~ Αναζήτηση ~

Λεκτική Αναζήτηση

Tweets by theatromanis

Για λίγες ακόμα μέρες

έως 12/12

Τι Με Κοιτάς Έτσι;

Θέατρο: Έαρ Βικτώρια

